

ВОЛОНТЕРСТВО ЯК СОЦІАЛЬНА СКЛАДОВА ПОКРАЩЕННЯ СФЕРИ БЛАГОУСТРОЮ СТОЛИЧНОГО МІСТА

І.Л. Задорожня, аспірант 3 року навчання кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом, спеціальність “Публічне управління та адміністрування”

Н.В. Васильєва, д.держ.упр., доцент, професор кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом

Національна академія державного управління при Президентові України

Встановлено, що волонтерська діяльність – це добровільна, соціально спрямована, неприбуткова діяльність, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги. До подій Майдана найбільш актуальними напрямками такої діяльності були допомога соціально незахищеним групам населення та благоустрій громадського простору, з 2014 р. 70% волонтерів надає допомогу українській армії та пораненим, сьогодні – лікарям і хворим на Covid-19 [1, 2]. Волонтерська діяльність в Україні регулюється положеннями Закону України «Про волонтерську діяльність» від 19.04.2011 р. № 3236-VI, які сприяють розвитку волонтерського руху та підвищенню якості надання волонтерської допомоги в Україні [1].

Волонтерський рух є невід’ємною частиною кожної країни. Він виник через зростання людських потреб і неспроможність держави задовольняти ці потреби. Є багато способів участі у волонтерській діяльності: роздача листівок, прибирання території, приготування їжі тощо. Існує різна класифікація видів волонтерської діяльності, наприклад, американський дослідник К. Наваратнам із Центру розвитку волонтерства Вірджинії (США) виділяє волонтерські групи за часом їх роботи [3, с. 23-24]:

- постійні – постійно залучені до волонтерської діяльності, беруть участь у різних програмах і надають різні послуги;

- тимчасові – беруть участь у волонтерській діяльності лише тоді, коли їм це цікаво;

- сезонні – беруть участь у волонтерських програмах, які відповідають їхнім інтересам у певний період року.

Зазначимо, що волонтерство у сфері благоустрою можна віднести, водночас, до тимчасового і до сезонного волонтерства: прибирання території від сміття, висадка зелених насаджень тощо. Волонтерський рух є складовою громадянського суспільства, бо виконує важливі соціальні функції: світоглядну, виховну, комунікаційну, пізнавальну, функцію формування соціального капіталу, рекреаційну та профілактичну. Екологічна волонтерська діяльність стосується екологічного управління й збереження. Волонтери проводять моніторинг навколишнього середовища, заходи з екологічного відновлення, тобто регенерації рослин і видалення бур’янів, захисту тварин, що перебувають

під загрозою зникнення, інформують інших про природне середовище. В Україні дане волонтерство ще не набуло значного охоплення тоді, як в Європі та країнах великої сімки подібні організації вже мають значний вплив на законотворчі процеси та діяльність підприємств [4].

На наш погляд, важливим залишається підтримка та покращення сфери благоустрою столичного міста, і без волонтерської діяльності тут не обійтись. Найпопулярнішим видом такої діяльності є покращення благоустрою через проведення сезонних толок, які в Києві відбуваються в парках, скверах, на прибудинкових територіях тощо. До них долучаються люди різної статі, віку, матеріального статку. Толоки – це, переважно, весняний та осінній екологічний тренд, який привносить велику користь у покращення благоустрою території. Кожен небайдужий киянин, або гість столиці, може долучатись та зробити свій внесок у прибирання й озеленення міста, а районні комунальні підприємства з утримання зелених насаджень допоможуть, направлять і нададуть відповідний інвентар, необхідний для роботи. Кожного року все більше громадян долучається до толок – це є переконливим свідченням того, що громада рухається в екологічно правильному напрямі.

Гарним інструментом пошуку волонтерів для допомоги у вирішенні нагальних потреб є платформа volonter.org. Завданням платформи є побудувати горизонтальні зв'язки та встановити ефективну комунікацію між волонтерами, волонтерськими групами та громадськими організаціями. Над розробкою проекту працює ГО “Development Foundation” спільно з ГО “Центр сприяння волонтерському руху Волонтер.org” та “Герої АТО” [5]. Усі користувачі сайту під час реєстрації вибирають для себе статус: волонтер, громадська організація чи громадський активіст. Після реєстрації можна створити власну подію або проект, або ж приєднатись до вже існуючої. Ця платформа призначена для пошуку волонтерів, але не для пошуку фінансування. Також можна розмістити у новинах звіт про проект.

Таким чином, волонтерська діяльність, у першу чергу, є різновидом особистої безпосередньої участі мешканців у вирішенні певної суспільно важливої проблеми. Волонтери – люди, які формують суспільну свідомість. Добровільність – ключова ознака волонтерської праці. Вони діють за покликом душі, з почуття потреби реалізувати свою громадянську позицію. Діяльність волонтерів безкорислива, неприбуткова. Вони не отримують ні зарплати, ні жодної матеріальної вигоди, все роблять безкоштовно. Тому, волонтерська діяльність є запорукою успішного функціонування суспільства, а також однією з найголовніших складових громадянського суспільства. Волонтерська діяльність є неоціненним вкладом у підтриманні та покращенні благоустрою столичного міста.

Література

1. Про волонтерську діяльність : Закон України від 19.04.2011 № 3236-VI. *Офіційний веб-сайт Верховної Ради України.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3236-17#Text>

2. Публікація «Загальнонаціональне дослідження «Волонтерство в Україні»». – Київ, 2015. 32 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.un.org.ua/images/volunteer.pdf>
3. Лях Т. Л. Менеджмент волонтерських груп від А до Я: навч.-метод. Посібник. Київ : Версо-04, 2012. 288 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/3486/1/T_LYAKH_MVGVADZ_KSP&SR_IL.PDF
4. Лях Т. Л., Хижняк О. В. Участь молоді у волонтерстві як важлива складова суспільної активності. *Участь молоді в суспільному житті: досвід, можливості, бар'єри: щорічна доповідь Президенту України, Верховній Раді України, кабінету Міністрів України про становище молоді в Україні (за підсумками 2011 року)*. Київ, 2012. С. 77-83. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/31687/1/Dopovid_2012_s.pdf
5. Волонтерська платформа “Волонтер.орг” [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://volonter.org/>

ЕКОНОМІЧНІ ЕФЕКТИ УЧАСТІ ПІДПРИЄМСТВА В БІЗНЕС-ЕКОСИСТЕМІ

Є.В. Зубко, студентка 4-го курсу факультету економіки та управління

М.А. Теплюк, к.е.н., доцент кафедри бізнес-економіки та підприємництва

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

У сучасній цифровій економіці до основних способів покращення існуючих бізнес-процесів в компанії, а також створення нових товарів чи послуг відносять бізнес-екосистему. Швидкий розвиток технологій, які формують цифрову індустрію стимулюють до створення нових ідей за допомогою різних моделей. Важливим вектором виступають інформаційні ресурси, які виокремлюють місце компанії та створюють плацдарм для її результативного існування в рамках визначеного типу бізнес-моделі. Тому ключовим питанням, яке постає сьогодні серед компаній є формування та поєднання всіх стейкхолдерів з ціллю генерування єдиного результату, створеного на основі конкретної бізнес-моделі, як єдиної та цілісної структури.

Термін «бізнес-екосистема», як органічна структура компанія набирає обертів в теперішній економіці. Проте його витoki розпочалися ще в 1993 році, коли один бізнес-стратег, Джеймс Мур, вирішив опублікувати свою статтю з назвою «Хижак і жертва: нова екологія конкуренція» [1]. Але будь-яке твердження, що актуальне зараз зазвичай формується на основі досвіду часів середньовіччя, такі як великі ярмарки, які були присутні в ту епоху, слід вважати платформою для виникнення вищезазначеного поняття. Саме вони були взяті за основу формулювання основної концепції, в епоху середньовіччя, також союзи незалежних ткачів і торговців об'єднувалися з метою досягнення